

TIDEVARVEN

Nr 44. 30 okt.

Tidevarvet N: 44

Veckans ledare, *Vi marschera med de vänter*, ger en öve, sikt av vårt politiska läge efter landstingsmannavalen.

Tankeställare inför äktenskapet av Eva Andén, följes av en artikel om prostitutionen i dess samband med äktenskapet.

Norska bondkvinnor hålla möte i Oslo för att tillsammans dröfta gemensamma arbetsuppgifter och planer. Det återstår oss bara att önska, att våra svenska bondkvinnor skulle göra sammanledes.

Ur höstens bokflod har E. W. tagit upp tre kvinnliga författares böcker om Norrland, Östergyllen och Skåne.

I Ett märkvärdigt alster öker Rika lista ut, varför just Herrar tycka bäst om blondiner blivit årets jättesuccé på bokmarknaden.

Frisinnade Kvinnors Riksförbunds Centralfylsemöte

som på grund av melankoliska förhinder uppskjutits till slutet av november månad kommer att äga rum i Stockholm, lördagen och söndagen den 27 och 28 november.

Hostolbröstkaramell
finnes överallt

Smakfulla kransar, alla priser

La fleuriste

Alln. N. 6296, Riks 2550 6 Maintorgsg.

Olga Elmdahl
Modemagasin
Kungsgatan 53, Tel. 108 51
STOCKHOLM

Det av N. F. K. Sveriges arbetande **LIVSTYCKET** för barn och vuxna samt Promenader och kängor av bredare och smalare typ arbetade av Sv. Kv. Centr. Förh. för Fys. Kultur, fitness och kan beställas i **Anna Ahlströms Syftebistaffar**, Gåttan 95 - Stockholm, Telefon S. 31184.

Tankeställare inför äktenskapet

Av EVA ANDÉN

Det händer ofta, att en fränkskid eller närpå fränkskid ikta man förördnad ställer en mot vägen och till ansvar för den nya äktenskapslagen, när man återopande dess bestämmelser fordrar att han skall lämna sina avsatta fru underhåll inte bara under hemkallnadstiden, då lagen låtsar (men kallar nekar till) att de äro gifta, utan även efter sedan det dömts till äktenskapskallnad så länge hon lever ogift. Naturligtvis med vissa modifikationier för den händelse hon skulle mot förmodan kunna själv förtjåna sitt bröd eller han skulle bli utan inkomster.

"Jasså, här äktenskapet blivit en pensionsarrättning nu — — —, jasså, ska hon ha betalt för hela livet för att jag har slitit hund under så här många år och hon har fått lägga upp med arbete och setat hemma i goda ro, det är då också en underlig ordoord, det ska den gifta sig, o. s. v."

Och hustrun, som avsatts från ett fruibarn, drar sin jeraemå: "Tänk så mycket bättre, om jag aldrig hade gift mig, jag som hade såväl anställning och något så när lön och hopp om befordran och pension, det hade nog räckt för både mig och barnen. Och nu vill han skiljas bara för att han inte trivs med mig, som han säger, fast det är förstås för att han trivs bättre med sin kassakontrollant — jag var tvungen kassakontrollant jag också en gång i tiden, så jag vet nog — och för att vi har grålat ett

par gånger, jag undrar vilka som inte gör det. Jo, det här är en härlig ordning, och så säger advokaten, att lagen är sådan att han får kallnad bara för det, fast vi har två barn och jag inte har någon plats och har varit gift i tio år och är fyrtio år nu. Ska det kallas rättvisa? Ja, nog ska jag tala om för mina flickor, när dom blir så stora, att de är rädda om sin framtid så inte ska de gifta sig inte. med en sådan lag och sina domstolar. Hushållspengar har jag fått för om jämt, och inte har jag haft så det räckt till i en kappa på dom sista fem åren, ska jag nu få titta underhållet också. Och vem ska beta betalning för sängkamarmöbeln? Det borde då vara lag på, att åtminstone den ska vara betald, innan man får skiljas."

Och rådhusrätterna i riket, som har list inte bara lag och motiver utan också Strindberg och hela hans svans av moderna äktenskapsromaner, nöjer sig i allmänhet med ytterst otydliga gräl som skäl för att döma till hemskallnad och stoppar huvudet i den busken, på vars blad det står, att hemskallnaden är en prøvord. Lagstiftarna ha ju förhoppningsfullt tänkt, att makerna ska finna sanningen i det gamla ordspråket, att man inte saknar kom förän blåst är tomt. Och glömmar, att blåst så lätt blir upptaget av en annan k.

Vart ska det ta vägen med familje- och hembildning, om sådana syn-

punkter mer och mer göra sig gällande? Man kan svara, att det dock endast är ett fåtal människor, som komma på sådana tankar, och att dessa tankar äro överdrivna. Men det behövs inte så många dylika skillemöoxempel för att folk ska få respekt inte bara för äktenskapslagen utan också för äktenskapet på så sätt att innan man ger sig in i denna s. k. hann man kalkylera inte bara alla hamnavgifterna utan även vad det kostar att bli utklarerad. En advokat kan ge åtskilliga exempel på dylika kalkyler när fastförlighet var för mig men någon gång helst man konsulteras om, hur det ställer sig för skillemö — innan de ännu äro gifta. Vart hustruns ärvda Karl-Johannosoffa i så fall kan komma att hamna och hur det går med den egendom, som mannen kanhända kan komma att få efter släktens avtamt.

En fastmål för tjugo år sedan vägade i allmänhet inte andas om ett än aldrig så enkelt äktenskapsförord till sin fördel av frukten att det skulle bli uppslagen förlovrning, och ofta nog ansåg sig mannen diskvalificerad som äkta man, om hustrun åtminstone öppet skaffade sig kontanta inkomster genom eget yrke. Tiderna ha förändrats mycket och vi stå inte längre på samma botten ens som för nya äktenskapslagen som till 1915 och 1920. Då härjades det i diskussionerna med det gamla måls-

(Forts. å sid. 4.)

Norska bondkvinnor hålla möte

I Norge hände nyigen en märklig sak, som var så ny, att man frågar sig om verkligen en ny tid håller på att bryta in. I Oslo samlades nämligen till ett stort möte bondkvinnor från alla delar av Norge för att tillsammans dröfta organisationsfrågor, gemensamma arbetsuppgifter och arbetsplaner.

Redan 1917 bildades i Norge den första sammanslutningen av kvinnor på landsbygden, men dess arbete var tillämpligt isolerat och av mindre betydelse. I Norge finns emellertid en stor lantrbrukarorganisation som heter Norges Bondelag. 1925 tillstodt dess arbetsutskott en "kvinnelag" nämnd för att få med kvinnorna i bondorganisationen. Kvinnelagen äro nu antagna till Norges Bondelag och arbetar inom ramen för denna, fast på ett självständigt sätt.

Det stora landsmötet av bondkvinnor hade till uppgift att befästa arbetet inom kvinnosammanslutningarna, att föranleda bildandet av nya samt påverka nya arbetsuppgifter. Den ledande kraften, som står bakom anordnandet av mötet, det allra första i Norge, är fru Olga Bjoner, ordförande i Norges Bondelags kvinnelagsnævnd.

Fru Bjoner framhöll särskilt i sitt föredrag på landsmötet, att fastän kvinnorna på landsbygden på grund av låntarbetets natur självvallet så som människans arbetskamrater och därför även kungade i så många om Norges Bondelag, är det dock värdetfullt för dem att ha sin egen organi-

sation. Intresset blir större när de ha sin egen föening att arbeta för. Det blir lättare för dem att föra fram sina egna synpunkter när de äro organiserade samsenellan.

De uppgifter som kvinnorganisationerna skola göra till sina, äro av såväl kulturell som ekonomisk och social natur. På skolväsendets område ha kvinnorna mycket att uttåta. Först och främst bör kvinnor bli medlemmar av skolestyrelserna (skoloridder). Kvinnoförbundet kunna förestå kvinnor som äro lämpliga till sådana platser. Genom en förvaltnings samfälliga begäran bör kravet på kvinnliga representanter i skolstyrelsen lättare uppfyllas. Inom sina föreningar skola kvinnorna vänja sig vid organisations- och offentligt utpräandande. De skola anordna undervisning både i lantrbruk, småfjärskötsel och hemskötsel samt upprätta bibliotek och studieverksamhet.

Vidare bör kvinnorna bilda föräldraföreningar för sina hemslöjds- och trädgårdslärer. Stor vikt lägges vid ett återgående till hemhöjden. Man erinrar om att Gandhi ville erövrå hia Indien åt den befolkning genom att ållaga den att använda endast självförlärgade kläder och tyger.

En del av de förslag till gemensamt arbete, som framförts på landsmötet, tyckas oss kanske mindre löfsteriska. Det är väl frågan om en återgång till handslöjdet kan rädda oss från det ekonomiska betrycktet.

Men själva den stora idén att genom sammanslutning ta vara på erfarenheten, det praktiska förståndet och den sunda uppfattningen hos landsbygdens kvinnor, är lovande för framtiden.

Det är ibland lättare att bli förvärdnad över en sak, om man ser den i en bok än om man träffar på den i verkligheten. Man kommer likos till längre ifrån, när man ser de tryckta orden och här lättare att få en överblick än när man står mitt ibland människorna som det gäller. Läs en lantrbrukskalender, som uppstår nämligen på alla förtröendeposters innehavare i de olika socknarna. Knappst ett enda kvinnonamn skall man finna. Man undrar, varför inte kvinnorna få vara med om exempelvis sådana saker som skolfördrag och hälsövard. I verkligheten låter man så lätt övertyga sig av de personliga fallen: Den ena tror sig inte om, den andra vägar sig inte på, den tredje kan inte ta sig tid.

Om vi i Sverige skulle följa Norges exempel. Om landsbygdens kvinnor skulle sammansluta sig med kraft det till en lösning av de ekonomiska, hygieniska och kulturella problemen. Det skulle nog vara en hjälp för männen, om världen ändrade sig därhän, att lantrbrukskalendarerna kunde uppvisa en jämnare fördelning av manliga och kvinnliga namn. Kvinnornas landsmöter i Oslo visar att utvecklingen går åt det hållet i Norge. Det blir intressant att följa fortsättningen.

C. H.

Nr 44. 4 årg. 1926

Två konstverk

En av mina manliga vänner har gjort mig uppmärksam på, att jag bör vara tacksam mot den manliga civilisationen, emedan jag egentligen är en gratiskläre i en sådan värld, där jag rör mig. Jag bör tänja på det när jag tar på elektriska tåg, tårer till dig på bibliotek och tar ut pengar på bank. Jag har lovat att försöka, bara jag slipper vara tacksam över giftgaserna och skitstolarna.

När nu industrimentomet utanför Tekniska högskolan blivit avskikt, fick jag bränna samma håll i uppmaning att noga betrakta relieferna på fontänen; som symbolisera naturkraftens vämjande, kaos förvandling i kosmos. — Du kanske kan skriva några ord om motivet, sade han. På vägen dit gick jag och undrade, hur idén om gratisklären på civilisationens rygg skulle kunna konstnärligt gestaltas av skulptören. Oel det försvärade mig något om en ung dam, ridande på en industridröskares axlar.

Men när vi kommit fram och gått runt den väldiga gröngräsnade skallen, vars vattenkraft redan andra dagen efter avskickningen voro uttömda, så befanns det att industrien, egentligt symboliserades av en rad kraftiga små amatoner som med sina korta båda svärd och sina vreds hundra fullkomligt besegrat kautserna eller urkraften. Dessa otygliga vinds vredo sig i dödsdraget och väntade nädstöten av sina skräckinjagande fiender.

— Det här kan du väl vara nöjd med, mede rätt sällskap, här ser du ett vittnehörd intill sene tidens om kvinnans insats i kulturarbetet. Skriv något roligt om det, men jag rider dig, gör det med en smula självironi, annars blir det inte roligt.

Han hade faktiskt trott, att jag skulle ta Milles för kontrast! Tänk om det kån som sedan tidernas morgon suttit på mönster och föreställt segern, Rättvisan, Sanningen, Koston och Vetenskapen skulle slätraka sig denna symbolik!

Konstnären kanske känner det som ett hjältrån, att man gör vitnar i närheten av industrimentomet. Men det kan man ännu göra, fast man tycker att det är vacker. Inför Solslagrens däremot blir man tyst.

Det är underbart med ett stort konstverk, hur även den oförde känser igen det. Det är något som bystrar ingen dot, så fort man får se hur hans armars underlära gåse flyter sig in i petatisk gegg mellan de glänsande trädtronerna under en tung molnhimmel.

Fru Vilket håll man ser den smärta bronshyttjade yngvngen är han lika godsvacker och moder Sveva på riksdagsbänken, som endast ser hans rygg, har ingenting att belaga sig över. Hiss är däremot ikke vacker i ansiktet, men som sjunger i alla fall hymnen till solen, den oförstärffaldliga litangras hymn, som Dr Carlffeldt sade i sitt invigningstalg. Tegner har föll två stayer i år, m i Stockholm och en i Venåzi, där han sitter maktligt i en biskopsstol med korset och ordnarna på bröstet och kindvarlar över fadermörlärens. Stockholm har rännig lit den bättre delen.

Man kan inte låta bli att grubbla över om det inte finnes ett ier sammanhang utöver det tillägga sammanhang mellan en ny-teaters framträdande och ett konstverk som Solnagerarna. Likheten är väl bestämt, i båda fallen känner man sig ha något riktiga och självfallna uttryck för vår tids egenart. Så låtet är inte litteratur i egentlig m, vilket kanske kan betry på att dess mygghitt är nekare.

Men underligt nog kan jag inte komma ifrån tanken, när jag står och ser upp mot Solslagren, att han är ett förbehd liksom Konsthusterns är det.

Husmoderns arbete

består till icke ringa del i utvållandet av de bästa läkmedelstämorna För livmedel är valet lätt. I våra 129 butikter gäller principen: högsta kvalitet till lägsta pris.

Konsumtionsföreningen Stockholm m. O.

Deinos.

Om Norrland, Östergyllen och Skåne

Det är kanske intressant att se hur våra så kallade folklivskildringar mer och mer individualiseras. Att skriva om bönder och deras motor i största allmänhet duger inte längre, man måste kunna så mycket om det man skriver om, att man duger att ge ett färdigskildrad och dess beaktning speglar framför andra. Så småningom får vi på detta sätt en litteratur, där vårt variabla land och dess bebyggare avspeglas. Det vore roligt med en översikt av denna litteratur. Det kunde bli en jämförelseundersökning av vad som skiljer ut sig som betydande för skåning, smålandning, östgöte, dalark, västmanland, norrlänning och om sammanhanget mellan natur och folkslag. Ur höflitteraturen kan man också göra en sådan mindre sammansällning av tre kvinnliga författare böcker. Det är *Gurli Hertzman-Ericson*, *Norrlänning Berit Spong*, *Östergyllen och Py Sörman*, *Söringe*.

Gurli Hertzman-Ericson skriver om Samhällets utposter i Norrbotten, nybyggarna, som föreläsa ett strida med naturen och sitta sig till blods för broddfödan hellre än att "gå som träl och tallrikalkör i staden". Om dessa män och deras kvinnor, som finnar och lappar handlar boken, och ibland en hovrättsmätning av ingenjör söderfrån stoteles in för kontrastens skull. Det norrländska landskapet bildar ramen och botten för dessa människolider. Av dessa berättelser tyckes mig vildest markstämningen, avlägsenheten, ödeligheten bäst fångad i den korta skiss *Widmark*. Men en sörlänning känner väl bäst igen en sörlänningstämning inför det obekanta, stränga och farliga i denna värld, allra helst om man själv varit med om att gå vill på fjället.

Boken verkar dock mest som en frukt av noggranna studier. *Berit Spongs* bok däremot vittnar om en djupare förortenhet, det måste vara barnomsömmen och ungdomsår, som stätt upp i denna bok. Med stor glädje hälsar man här en ny kvinnlig prosaförfattare välkommen som en livligt bevärdig författare. Skildringar från östgötska storbondebyar och fattigtager ha både skildrad, detaljrikt och perspektiv. Här kommer fram både det östgötska och det gemensamt mänskliga, det särskiljande och det förenande. Jag kommer aldrig att kunna besöka östgötsbygdan utan att se den med *Berit Spongs* ögon.

Py Sörmans skildringar har mera tradition att bygga på och här inte så mycket nytt att lägga till. *Söringe*, den lilla skånska byn, har hon gjort till föremål för en sammanhängande skildring med kärlek och slagsmål, mjuljula och självmord. Hon vill skildra livets kretsning i en avskild liten by och det är redligt gjort fast inte betydande.

Ingen av de tre författarinnorna brukar dialekt, men *Berit Spong* har dock lyckats få fram en särdeles övertygande jargong, den genom skolan och tidningar utvattad och banaliserad lantmannajargongen. Det är nästan det styvaste, tekniskt sett, i hela boken.

Ludvig Nordström har skrivit en fängslande bok om Det okända Sverige. Han menar, att det har förblivit okänt hur många som än skrivit folklivskildringar, därför att dessa inte ta upp de historiska och ekonomiska sammanhang och förändringarna i deras återverkan på människorna.

Det gör icke de tre här omnämnda böckerna. Men även ur människostudiets synpunkt är vårt land icke kartlagt, och det är givande med sådana bidrag därill som dessa.

Att märkvärdigt alster

Jag måste fått på mig fel glasögon, när jag härom veckan hade mig att läsa "världsbokmarknadens jättestöcker för i år". — Helt rätt tycks låst om *Blondiner*, skriven av en amerikanska och, nogtän översett till svenska. Från min ungdomsminne föreföll mig nämligen boken med (förlorad) osmältigt enfaldig och när jag läst om stund var jag fullständigt överens med den som stuccat boken i handen på mig med orden: här är siva ströket i bokväg, men det är fel titt på den. Den borde hetat *Herrars tycka låst* om idioter.

Men vad i all världens besor det på att dessa äppelkastningskänningar, förda av amerikanska flaggor, då hon är på resa i Europa för att hålla sig på en stund berömd bekant bokstund, kommit att spejdas i listans exemplar över hela jordklotet och höjts till skyarna av all världens recenser. Det måste vara något märkvärdigt med det här boksläset, som jag inte fattat eller också är just det tecken på vår kulturs osundvika förfall. Det är inget annat att göra än att fråga någon, som har insett i amerikanska förländarna, jag vänder mig till doktor *Anders Andreen-Svedberg*, som nyss varit ut på en studieresa i Amerika.

Å Herrar tycka låst om *Blondiner* en natt över den andelstiga förtagsmannas underläststypens produktiva självisk — det har jag läst i en recension — eller är det överhuvudtaget något annat? — Nämligen är den alldeles bestämt, svarar doktor *Svedberg*. Den är utan tvivel en natt över mycket i de amerikanska förländarna. Amerikansarna ha en sån glög för alla förmågan att gräsa sig själva, de både tala att bina samlingen och kunna skratta åt sina egna följeligheter och dårskaper. I den här boken tror jag att spejlet det manliga släktet fått sin beskärda del. Tank bara efter hur huvudlöst enfaldigt de låra sig åt alla män, så fort de fått sig på miss Lorets i de tagga snar och förenigt och besinnig, både ekonomiskt och annat.

Men man måste hålla fast vid, att bokens hjältnissa för det första är rent sagokt söt och förtärlig och för det andra, att hon är lika dum som hon ger sig ut för att vara. Ingen skall inbilla sig att hon ironiserar över sig själv, hon är faktiskt komiskt ren från sin förmitt och samvete och skruler också föresten. Naturligtvis har hon en viss sorts intelligens, som nämligen väl säger sig uttryck i någon slags självbevakelse, men ett faktum är att hon blir till de kvinnor, som naturen bevänt med allt för många yttre förtärligheter. Deras utsvärfade förtärliga deras möjligheter att utveckla sig vidare. De kunna inte se sig själva med några andra ögon än de i männs, som dyrka och beundra dem.

Man måste också taga med i räkningen att de europeiska och amerikanska förländarna skilja sig rätt väsentligt ifrån varandra. *Blondiner* i Amerika är nog rätt så vana vid begagnat sig av: männen. Författarinnan har drivit detta till sin spets och låter sin hjältnissa på ett rent samvetslöst sätt exploatera alla män, som också komma i beröring med henne.

Kvinnorna äro i minoritet därute och det gör kanske en del skillnad i deras förländaren till männen. Jag hade t. ex. en god vän ifrån Amerika, som lag en lid och studerade i Uppsala och som uttryckte bl. a. sin stora förvåning över att flickorna skänkte bort de manliga studenterna i så hög grad. I Amerika är det nog som sagt oftast kvinnorna som vika draga lile svarta av männen i stället.

För övrigt tror jag, att boken eller rättare sagt bokens hjältnissa på många håll har missupfattats. Jag tror för min del inte, att miss Lorets är någon dommonde. Hon säger själv att hon är "bederlig" och gammalmodig och det tror jag också att hon är. Alla dessa män, som lösa Europareor och diamantstjärnor och all annan förtärlighet på denna kvinna, får inget vederlag alls. Det är möjligt, att de lever på hoppet, men hela boken igenom är hon mycket "ärlig". — Ja, det är chockerande, men jag tror, att det är mycket riktigt skildrat. Det lever alldeles bestämt kvar

Kontrollant
Stadskemisten
I
Göteborg
G. Karl Almström
F. L. D. K.

GEYLON
THEODORA
PRIMARIES
TABLETS

Från Fogelstad.

Söndagen den 25 oktober avslutades Medborgarskolans första höstkurs. I denna har deltagit 16 elever: Anna Kronbräck, Viästervik (gymnastikdirektör); Ellen Inskon, Boden, (skolellförarinna); Gurli Langborg, Vadbo (snubbräcka); Maja Håkansson, Jämshärad (folkskollärarinna); Thea Larsson, Östergörnsberg (sjuksköterska); Anna Pettersson, Uppsala (preserska); Margareta Bohlin, Strömbo (skollärarinna); Margareta Svanberg, Uppsala (sömmerska); Ester Stigelius, Stockholm (gymnastikdirektör); Birger Hermelin, Gripsholm (barnträdgårdslärarinna); Astrid Nykvist, Stockholm (tobaksarbeterska); Eli Nissen, Örn (hemma-dotter); Ruth Hamro, Stockholm (journalist); Ester Kvarnström, Stockholm; (tobaksarbeterska); Greta Kanth, Gävle (kontist); Lisa Johansson, Julita (konm-fullm.).

Samtliga elever ingågo i Fogelstad-förbundet.

någon slags rest av puritanismen därute. De amerikanska flickorna på till en viss gräns — och dit gå de i allmänhet, tror jag — mera lätt och lekande än här hemma i Europa — men därutöver sållan vidare. Inte just någon sympatisk puritanismrest, men den finns därute i alla fall. Helt rätt doktor *Svedberg*.

Å Herrar tycka låst om *Blondiner* kommer händerna att föreläsa mig som en sållant märklig bok med en sållant märklig företeelse. En ärbarkets- och hederlighets begrepp ställs fullkomligt på huvudet och det enda man har riktigt klart för sig, det är att det är något fel med en "hederlighet" som sker sig på de andra dygdernas bekostnad.

Glara Ekströms Optiska Affär

3 Jakobstorn Stockholm
GLASÖÖN NIKARE
Pince-nez P. A. S. Engeströms
Etabli 1872
Lögneretter
Rekommenderas till allsortiga lägar

Twilfits handskar hava redan tillvunnit sig stort erkännande för sin elegans, smidighet och sina enastående låga priser. Ingen dem här dirför köpa handskar eller väntar utan att först besöka Twilfits nyöppnade handskaffär, Nybrogatan 11.

Lovar mycket — och håller det!

Scheel's Radium-tvål

Löddar utmärkt även i hårt vatten!
Bakomskugga: M. S. Skilbom

Persi ankappor

i elegant utifrån, erkänt god passform och i förtärlighet till i vällättan ovanligt låga priser.
OBS! Egen tillverkning.

Körsnär
S. G. Andersson.
Regeringsgatan 16, 1

Sjukvårds- och Förbandsartiklar

Kirurgiska Compressor, Hudtagar alla slag, Elektriska Hjälpapparater, Induktionsapparater, Aderbröckstrumpon, Bräckband, Ryggbällarna, Grossschärfveterer och Girdlar, Bröstskärlare, Lungskyddare, Skåpbänner, Lägertröjan, Duschbad, Barnsvårdsartiklar alla slag m. m. Bestik eller tillrävs osv. Illustrerade kataloger gratis.

Magasin Special
Vestergångsgatan 66
(Inögar i Postgatan)
Birger Jarlingatan 9
STOCKHOLM

**FÖRSÄKRING
SKANKER
TRYGGHET**

**FOLKET
Livförsäkring**

SAMARBETE
Svensk Livförsäkrings-förbund
Bil-försäkring

Kooperationens Försäkrings-Anstalter
Kungsgatan 5 - Stockholm

Kifas sjukstolar

I alla sjukstolar och skilda utföranden. Lev väl bekant för sin bekvämlighet och solida utförande. Begär Kifas specialkatalog över sjuk- och rullstolar.

Kirurgiska Instrument
F. K. B. — KIFAS —
Tel. N. 288.
Regeringsgatan 21, Stockholm.

ELIN WÄGNER

Natten till söndag

Roman
5: 75

BONNIERS

